

SENAT DE BELGIQUE**BELGISCHE SENAAT**

SESSION DE 1983-1984

1er MARS 1984

Projet de loi portant approbation de l'Arrangement de Nice concernant la classification internationale des produits et services aux fins de l'enregistrement des marques du 15 juin 1957, révisé à Stockholm le 14 juillet 1967 et à Genève le 13 mai 1977

RAPPORT
**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
 DES RELATIONS EXTERIEURES
 PAR M. DE SERANNO**

Le 15 juin 1957, à l'issue d'une conférence diplomatique tenue à Nice, 23 pays — dont la Belgique — ont signé un Arrangement international en vertu duquel les pays contractants ont adopté une classification uniformisée des produits et des services en vue de l'enregistrement des marques.

Cet Arrangement a été révisé une première fois par l'Acte de Stockholm, le 14 juillet 1967.

Les pays contractants se sont constitués à l'état d'Union particulière — l'Union de Nice —, Union ouverte à tout

Ont participé aux travaux de la Commission :

Membres effectifs : MM. Van der Elst, président; Chabert, Close, Coppens, Mme De Backer-Van Ocken, MM. de Bruyne, T. Declercq, Delmotte, du Monceau de Bergendal, Geldolf, Mme Hanquet, MM. Humbert, Lahaye, Marmenout, M. Toussaint, Van Herck et De Seranno, rapporteur.

Membres suppléants : MM. Bascour, Deprez, Kevers, Van den Broeck, Vanhaeverbeke et Wyninckx.

R. A 12927**Voir :****Document du Sénat :**

633 (1983-1984) : N° 1.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1983-1984

1 MAART 1984

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten voor de inschrijving van merken, herzien te Stockholm op 14 juli 1967 en te Genève op 13 mei 1977

VERSLAG
**NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
 BUITENLANDSE BETREKKINGEN
 UITGEBRACHT
 DOOR DE HEER DE SERANNO**

Op 15 juni 1957, bij het einde van een diplomatische conferentie gehouden te Nice, hebben 23 landen — waaronder België — een internationale Overeenkomst onder tekend krachtens welke de contracterende landen een eenvormige classificatie hebben aangenomen van de waren en diensten voor de inschrijving van merken.

Deze Overeenkomst werd een eerste maal herzien door de Akte van Stockholm, op 14 juli 1967.

De contracterende landen hebben een bijzondere Unie gevormd — de Unie van Nice — die open staat voor elk

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : de heren Van der Elst, voorzitter; Chabert, Close, Coppens, Mevr. De Backer-Van Ocken, de heren de Bruyne, T. Declercq, Delmotte, du Monceau de Bergendal, Geldolf, Mevr. Hanquet, de heren Humbert, Lahaye, Marmenout, M. Toussaint, Van Herck en De Seranno, verslaggever.

Plaatsvervangers : de heren Bascour, Deprez, Kevers, Van den Broeck, Vanhaeverbeke en Wyninckx.

R. A 12927**Zie :****Gedr. St. van de Senaat :**

633 (1983-1984) : N° 1.

autre pays, partie à la Convention de Paris de 1883 pour la protection de la propriété industrielle, qui consent à y adhérer.

La classification internationale établie par l'Arrangement de Nice est constituée par une liste de classes de produits et de services — classes actuellement au nombre de 42 (34 pour les produits et 8 pour les services) — et d'une liste alphabétique des produits et des services (qui comprend plus de 10 000 positions) avec l'indication des classes dans lesquelles ils sont rangés. La classification est employée dans l'enregistrement international des marques en vertu de l'Arrangement de Madrid et dans les enregistrements nationaux.

La classification internationale ne produit, en principe, pas d'effets juridiques quant à l'appréciation de l'étendue de la protection découlant de l'enregistrement de la marque. Sa finalité vise essentiellement à faciliter la recherche parmi les marques antérieures étant entendu que, du point de vue de la disponibilité, l'enregistrement d'un nouveau signe constitutif de marque n'a d'utilité pratique qu'à la condition que ce signe, ou un signe ressemblant prêtant à confusion avec le signe nouveau, n'ait pas fait antérieurement l'objet d'une appropriation légitime par autrui et toujours valable au moment de l'enregistrement du signe nouveau.

Sur la base de l'Acte de Stockholm, la classification internationale est établie uniquement en français.

L'Arrangement de Nice, révisé à Stockholm, a institué un comité d'experts chargé de décider de toutes les modifications ou de tous les compléments à apporter à la classification internationale.

En ce qui concerne les modifications, les décisions dudit comité d'experts sont prises à l'unanimité des pays contractants, alors que les compléments à la classification sont à adopter à la majorité simple.

Le comité d'experts a essentiellement pour but d'assurer, aux fins d'une application uniforme de la classification dans tous les pays membres, la mise à jour indispensable de cette classification internationale compte tenu de l'évolution constante des produits et des services.

L'Union de Nice a un budget alimenté par les contributions des pays membres, les taxes et sommes dues pour les services rendus, au titre de l'Union, par le Bureau international de l'Organisation mondiale de la Propriété intellectuelle (O.M.P.I.), le produit de la vente des publications du Bureau international concernant l'Union et par d'autres revenus divers. Les contributions des pays membres sont calculées sur la base des critères établis par la Convention de Paris de 1883 pour la protection de la propriété industrielle.

Depuis l'adoption de l'Acte de Stockholm, le fonctionnement de l'Union de Nice, tel que décrit ci-dessus, a fait appa-

ander land dat erin toestemt er zich bij aan te sluiten, en dat gebonden is door het Verdrag van Parijs van 1883 tot bescherming van de industriële eigendom.

De internationale classificatie opgesteld door de Overeenkomst van Nice, bestaat uit een lijst van klassen van waren en diensten — thans ten getalle van 42 (34 voor de waren en 8 voor de diensten) — en uit een alfabetische lijst van de waren en diensten (die meer dan 10 000 posities bevat) met de aanduiding van de klassen waarin zij gerangschikt zijn. Deze classificatie wordt gebruikt bij de internationale inschrijving van merken op grond van de Overeenkomst van Madrid, en bij nationale inschrijvingen.

De internationale classificatie heeft in beginsel geen juridische gevolgen betreffende de draagwijdte van de bescherming die voortvloeit uit de registratie van het merk. Het doel ervan is voornamelijk de vereenvoudiging van de ozoeking onder de eerdere merken met dien verstande dat, uit het oogpunt van de beschikbaarheid, de registratie van een nieuw merk slechts praktisch nut heeft op voorwaarde dat dit teken, of een gelijkaardig teken dat tot verwarring zou leiden met het nieuw teken, voorheen niet het voorwerp is geweest van een wettige toeëigening door een ander en nog steeds geldig is op het ogenblik van de registratie van het nieuw teken.

Op grond van de Akte van Stockholm is de internationale classificatie enkel in het Frans opgesteld.

De Overeenkomst van Nice, herzien te Stockholm, heeft een commissie van deskundigen ingesteld, die gelast werd te beslissen over alle wijzigingen en over alle aanvullingen die moesten aangebracht worden aan de internationale classificatie.

De beslissingen van voornoemde commissie van deskundigen aangaande de wijzigingen worden getroffen bij een-parigheid van stemmen van de lidstaten, terwijl de aanvullingen bij de classificatie aangenomen worden bij gewone meerderheid.

De commissie van deskundigen heeft voornamelijk als doel — met het oog op een uniforme toepassing van de classificatie in alle lidstaten — de onontbeerlijke dagelijkse bijwerking van deze internationale classificatie te waarborgen, rekening houdend met de constante evolutie van waren en diensten.

De Unie van Nice heeft een eigen begroting die gespijsd wordt door bijdragen van de lidstaten, door taksen en gelden verschuldigd voor de diensten verstrekt door de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (O.M.P.I.) in naam van de Unie, door de verkoop van publicaties betreffende de Unie door het Internationaal Bureau, en door diverse inkomsten. Deze bijdragen worden berekend op grond van de criteria vastgesteld door het Verdrag van Parijs van 1883 tot bescherming van de industriële eigendom.

Sedert de aanneming van de Akte van Stockholm heeft de werking van de Unie van Nice, zoals hierboven beschre-

raître un certain nombre d'inconvénients concernant surtout la procédure selon laquelle sont réalisées les révisions de la classification.

En effet, selon l'Acte de Stockholm, tout pays membre de l'Union de Nice peut opposer son veto aux changements de la classification souhaités par la grande majorité des pays. D'autre part, la procédure d'adoption de ces changements mécontentait les pays désireux que la classification internationale ne fasse pas l'objet de changements trop fréquents ou d'une portée trop importante.

Enfin, le principe de l'unilinguisme et les modalités prévues pour la publication des traductions officielles de la classification internationale n'étaient pas de nature à favoriser l'extension géographique — très souhaitable — de l'Union de Nice.

Ces inconvénients amenèrent les pays membres à procéder à une nouvelle révision de l'Arrangement de Nice, révision réalisée par l'Acte de Genève du 13 mai 1977.

**

La modification de l'Arrangement de Nice, révisé à Stockholm le 14 juillet 1967, a été décidée par l'Assemblée générale de l'Union lors de sa session de septembre-octobre 1976.

La Conférence diplomatique sur la révision de l'Arrangement s'est tenue du 4 au 13 mai 1977 à Genève. Elle avait été préparée par un comité d'experts ad hoc, lequel s'est réuni du 1er au 4 mai 1977 à Genève.

La Belgique a participé aux travaux de la Conférence diplomatique et a signé l'Acte de Genève, qui en est résulté, le 11 octobre 1977. Le déroulement de la Conférence diplomatique n'a fait apparaître aucun problème particulier pour la Belgique.

Le contenu de l'Acte de Genève ainsi que les conséquences financières résultant pour la Belgique de la ratification de l'Arrangement de Nice, tel qu'il a été revu, sont détaillés dans l'exposé des motifs.

Les deux innovations les plus importantes contenues dans l'Acte de Genève sont les suivantes :

1. Les modifications de la classification, qui ne concernent que le transfert des produits et des services d'une classe à une autre et la création de nouvelles classes, sont adoptées à la majorité des quatre cinquièmes des pays représentés au Comité d'experts.

Les autres décisions sont soumises à la règle de la majorité simple.

2. La classification est établie en langue française et en langue anglaise. Les deux textes font également foi.

**

ven, een zeker aantal nadelen doen blijken, voornamelijk betreffende de procedure volgens welke de herzieningen van de classificatie werden gerealiseerd.

Inderdaad, volgens de Akte van Stockholm kan elke lidstaat van de Unie van Nice zijn veto stellen tegen door de grote meerderheid van landen gewenste wijzigingen aan de classificatie. Anderzijds wekte deze procedure ook de wrevel op van die landen die wensen dat de internationale classificatie niet het voorwerp wordt van te talrijke wijzigingen of van wijzigingen met een te verregaande draagwijdte.

Tenslotte waren het beginsel van de eentaligheid en de modaliteiten met het oog op de publicatie van de officiële vertalingen van de internationale classificatie niet van die aard dat zij de geografische uitbreiding van de Unie van Nice begunstigden. Nochtans is die ten zeerste wenselijk.

Vandaar de noodzaak opnieuw de Overeenkomst van Nice te herzien; deze herziening kreeg gestalte door de Akte van Genève van 13 mei 1977.

**

Tot de herziening van de Overeenkomst van Nice, herzien te Stockholm op 14 juli 1967, werd besloten door de Algemene Vergadering van de Unie van Nice, in de loop van de zitting van september-oktober 1976.

De diplomatieke Conferentie voor de herziening van de Overeenkomst werd gehouden van 4 tot 13 mei 1977 te Genève. Zij werd voorbereid door een commissie van deskundigen ad hoc die samengekomen is van 1 tot 4 mei te Genève.

België heeft deelgenomen aan de werkzaamheden van de diplomatieke Conferentie van Genève en heeft op 11 oktober 1977 de Akte van Genève, die er het gevolg van is, ondertekend. Het verloop van de diplomatieke Conferentie heeft geen enkel bijzonder probleem voor België doen blijken.

De inhoud van de Akte van Genève alsmede de financiële gevolgen voor België van de bekraftiging van de Overeenkomst van Nice, zoals ze herzien werd, zijn beschreven in de Memorie van toelichting.

De twee belangrijkste nieuwigheden vervat in de Akte van Genève zijn de volgende :

1. De wijzigingen van de classificatie, die enkel de overdracht van de produkten en van de diensten van de ene klasse naar de andere en de oprichting van nieuwe klassen betreffen, worden aangenomen met een meerderheid van vier vijfde van de landen, vertegenwoordigd bij de Commissie van deskundigen.

De andere beslissingen zijn onderworpen aan de regel van de eenvoudige meerderheid.

2. De classificatie wordt opgesteld in het Frans en in het Engels. De twee teksten zijn even rechtsgeldig.

**

Le projet de loi portant approbation de l'Arrangement a été adopté à l'unanimité des 14 membres présents.

Le présent rapport a été approuvé à la même unanimité.

Le Rapporteur,
J. DE SERANNO.

Le Président,
F. VAN DER ELST.

Het ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst wordt bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden aangenomen.

Dit verslag is met dezelfde eenparigheid goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. DE SERANNO.

De Voorzitter,
F. VAN DER ELST.